

рече: учителю! азъ ще додж слѣдъ тебе, кадѣто идешъ. Каза мѡ Исусъ: лисицы-ты си имѡхъ легаа, и птицы-ты небесны, гнѣзда: а ты чловѣческій нѣма гдѣ глава да си подклони. И дрѡхъ отъ ученицы-ты мѡ рече: Господи! Позволи ми да идѡ и погрѣбѡ първомъ отца си. И Исусъ мѡ рече: вѡрви слѣдъ мене, и остави мъртвы-ты да погрѣбѡхъ мъртвецы-ты си. И като влѣзе той въ кораба, влѣзоха слѣдъ него и ученицы-ти мѡ.

Въ недѣла д: Отъ Матдея, зачало 25.

Иа онова врѣмѡ, като влѣзе Исусъ въ Капернаѡмъ, пристѡпи при него нѣкой стотникъ, та мѡ сѡмолаше, и дѡмаше: Господи, момче-то ми лежи удома раславлено, и люто страда. Казва мѡ Исусъ: азъ ще додж и ще го исцѣлѡ. Но стотникъ-тъ отговори, и рече мѡ: Господи, нескѡмъ достоинъ да влѣзешъ подъ стрѣха-та ми; но речн само рѣчь, и ще оздрави момче-то ми: Защото и азъ скѡмъ чловѣкъ подъ власть, и имамъ подъ моѡ власть воины: и казѡвамъ на тогова: иди, и отхожда; и дрѡгимѡ: доди: и дохожда; и на слѡгата си, направи това, и направи го. И като чѡ Исусъ, почѡдисѡ, и рече на оныѡ, конто идаха слѣдъ него: истина ви дѡмамъ: нето въ Израила скѡмъ намѣрихъ толкози вѣра. И казѡвамъ ви пакъ, че мнозина отъ възтокъ и западъ

ще доджѡхъ и ще насѣдѡхъ сѡ Авраама, и Исаака и Иакова въ царство небесно: А сынове-ти на царство-то ще вѡдѡхъ изгонени въ най възшна-та тѡмнота; тамъ ще вѡде плачь, и скѡрцѡниѡ сѡхъ зѡбы. И рече Исусъ на стотника: иди, и както си повѣрѡвалъ, нека ти вѡде: и оздрави момче-то мѡ въ сѡщѡ часъ.

Въ понедѣльникъ на е: недѣла,
отъ Матдея зачало 45.

Въ онова врѣмѡ, доде Исусъ на Иудейскѡ сѡборъ. И ето, имаше тамъ единъ чловѣкъ, сѡхъ изсѡхнала рѡка: и за да го обвинѡхъ, попытахъ го, и казваха; дали е простено да лѣкѡва нѣкой въ сѡботѡта? И той имъ рече: кой е оный чловѣкъ отъ васъ, който има една овца, и та падне сѡботенъ день въ ѡама, неще ли ѡ улови и извади? И колко е по добѡръ чловѣкъ отъ овца та? за това е дозволено да сѡ прави добро въ сѡботѡта. Тогава рече на чловѣка: простриси рѡка-та, и той ѡ прострѣ; и стана здрава, както и дрѡга-та.

Въ вторникъ на е: недѣла,
Отъ Матдея зачало 46.

Иа онова врѣмѡ, Фарисѡи-ти направиха сѡвѣтъ противъ Исуса, какъ да го погѡбѡхъ. Но Исусъ като разѡмѣ това, отиде отъ тамъ, и много народъ отиде слѣдъ него,